

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 4 octombrie 2019
– KM/Subdelegación de Gobierno de Albacete**

(Cauza C-731/19)

(2019/C 432/34)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant: KM

Pârât: Subdelegación de Gobierno de Albacete

Întrebările preliminare

Este compatibilă cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la limitele efectului direct al directivelor, interpretarea Hotărârii Curții din 23 aprilie 2015 (C-38/14) ⁽¹⁾ în sensul că administrația și instanțele spaniole pot aplica în mod direct Directiva 2008/115 ⁽²⁾ în detrimentul resortisantului statului terț, cu omiterea și neaplicarea unor norme interne mai favorabile în ceea ce privește sancțiunile, cu agravarea răspunderii sale în materie de sancțiuni și cu posibila omitere a principiului legalității în materie penală, iar soluționarea problemei neadaptării reglementării spaniole la directivă nu trebuie realizată pe această cale, ci prin intermediul unei reforme legale sau al căilor prevăzute de dreptul [Uniunii] pentru a impune unui stat transpunerea corespunzătoare a directivelor?

⁽¹⁾ EU:C:2015:260.

⁽²⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală 8 (JO 2008, L 348, p. 98).

Acțiune introdusă la 23 octombrie 2019 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-788/19)

(2019/C 432/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Gossement și C. Perrin, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită să se declare că:

— prin stabilirea unor consecințe pentru neîndeplinirea obligației de raportare cu privire la bunurile și la drepturile din străinătate sau pentru prezentarea tardivă a „Modelo 720”, care cuprinde calificarea activelor menționate drept câștiguri patrimoniale nejustificate care nu se prescriu;

- prin impunerea de manieră automată a unei sancțiuni pecuniare fixe de 150 %, aplicabilă în cazul neîndeplinirii obligației de raportare cu privire la bunurile și la drepturile din străinătate sau pentru prezentarea tardivă a „Modelo 720”;
- prin aplicarea unor sancțiuni pecuniare fixe pentru neîndeplinirea obligației de raportare cu privire la bunurile și la drepturile din străinătate sau pentru prezentarea tardivă a „Modelo 720”, al căror nivel este mai mare decât cel al sancțiunilor prevăzute de regulamentul general pentru încălcări similare,
- Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 21, 45, 56 și 63 TFUE și al articolelor 28, 31, 36 și 40 din Acordul privind SEE;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reglementarea fiscală spaniolă impune rezidenților fiscali în Spania o obligație de declarare a anumitor bunuri și drepturi situate în străinătate prin intermediul unui formular de declarație fiscală („Modelul 720”). În caz de neîndeplinire sau de îndeplinire necorespunzătoare a acestei obligații, se aplică un regim sancționator specific.

Comisia a ajuns la concluzia că sancțiunile care constau în calificarea activelor drept câștiguri patrimoniale, neaplicarea normelor obișnuite de prescripție și amenzile fixe constituie o restricție privind libertățile fundamentale prevăzute de TFUE și de Acordul privind SEE. Deși, în principiu, aceste măsuri pot fi adecvate pentru realizarea obiectivelor urmărite, și anume prevenirea și combaterea evaziunii și a fraudei fiscale, ele sunt disproporționate.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2019 – Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-796/19)

(2019/C 432/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Walter Mölls, Cécile Vrignon)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile

Reclamanta solicită:

- constatarea faptului că Republica Austria și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 litera (a) din Directiva 2007/59/CE ⁽¹⁾, întrucât a desemnat ca autoritate competentă în sensul acestei directive o altă autoritate decât autoritățile de siguranță menționate la articolul 16 din Directiva 2004/49/CE ⁽²⁾;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.